

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 20 Νοεμβρίου 2013 — Ministero dell' Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo Economico κατά Ediltecnica SpA

(Υπόθεση C-592/13)

(2014/C 52/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντα: Ministero dell' Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo Economico

Εφεσίβλητη: Ediltecnica SpA

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος, κατά το άρθρο 191, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και την οδηγία 2004/35/ΕΚ⁽¹⁾, της 21ης Απριλίου 2004 (άρθρα 1 και 8, παράγραφος 3, καθώς και αιτιολογικές σκέψεις 13 και 24), ιδίως δε στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», καθώς και στις αρχές της προφυλάξεως, της προληπτικής δράσεως και της επανορθώσεως των ζημιών που προκαλούνται στο περιβάλλον κατά προτεραιότητα στην πηγή, εθνική ρύθμιση όπως αυτή των άρθρων 244, 245 και 253 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 152, της 3ης Απριλίου 2006, βάσει της οποίας, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες διαπιστώνεται η ρύπανση τόπου, καθώς και ότι είναι αδύνατο να προσδιορισθεί ο υπεύθυνος για τη ρύπανση και να απαιτηθεί από αυτόν η επανόρθωση της ζημίας, δεν επιτρέπεται στη διοικητική αρχή να απαιτήσει από τον κύριο, ο οποίος δεν ευθύνεται για τη ρύπανση, να εφαρμόσει τα μέτρα επείγουσας προστασίας και «εξυγιάνσεως», αλλά απλώς καταλογίζεται στον κύριο αυτόν ευθύνη ενέχουσα υποχρέωση καταβολής αποζημιώσεως η οποία περιορίζεται στην αξία του ακινήτου κατόπιν της εφαρμογής των μέτρων «εξυγιάνσεως»;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας (ΕΕ L 143, σ. 56).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε ο Giudice di pace di Matera (Ιταλία) στις 21 Νοεμβρίου 2013 — Intelcom Service Ltd κατά Vincenzo Mario Marvulli

(Υπόθεση C-600/13)

(2014/C 52/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di pace di Matera

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Intelcom Service Ltd

Εναγόμενος: Vincenzo Mario Marvulli

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Θεοσιάζεται πράγματι με τα άρθρα 51 επ. του ιταλικού νόμου αριθ. 89/1913 περί συμβολαιογράφων, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1350 και 2657 του ιταλικού αστικού κώδικα (στο εξής: αστικός κώδικας), μονοπωλιακό καθεστώς υπέρ των συμβολαιογράφων για την παροχή υπηρεσιών, όσον αφορά την κατάρτιση και τη επικύρωση πράξεων μεταβίβασης ακινήτων στην Ιταλία, κατά τρόπο που αντιβαίνει προδήλως στις διατάξεις και τις αρχές των Συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 49 της Συνθήκης ΕΕ) που προβλέπουν την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών εντός των κρατών μελών της ΕΕ και ιδίως στην οδηγία 2006/123/ΕΚ⁽¹⁾, της 12ης Δεκεμβρίου 2006 (επονομαζόμενη «οδηγία Bolkestein»), η οποία μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη με το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 59 της 26ης Μαρτίου 2010 που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ιταλικής Δημοκρατίας, αριθ. 94 της 23ης Απριλίου 2010;
- 2) Εκτιμά επίσης το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι ο νόμος αριθ. 89/1913 περί συμβολαιογράφων, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1350 και 2657 του αστικού κώδικα, αντιβαίνει στις διατάξεις της Συνθήκης ΕΕ που προβλέπουν την απαγόρευση των μονοπωλίων στην παροχή υπηρεσιών (άρθρο 53 της Συνθήκης ΕΕ και άρθρο 37 της Συνθήκης ΕΕ);
- 3) Εκτιμά επίσης το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι ο ιταλικός νόμος 89/1913 περί συμβολαιογράφων, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1350 και 2657 του αστικού κώδικα, αντιβαίνει περαιτέρω στις διατάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απαγορεύουν τα επονομαζόμενα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος των άρθρων 28 και 29 της Συνθήκης ΕΚ, νυν άρθρων 34 και 35 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατόπιν των τροποποιήσεων που επέφερε η Συνθήκη της Λισσαβόνας, μέτρα που απαγορεύονται από τη Συνθήκη, δεδομένου ότι τείνουν να περιάγουν σε δυσμενή θέση τους πολίτες ορισμένων κρατών μελών σε σχέση με τους πολίτες άλλων κρατών μελών, όσον αφορά την πρόσβαση στις παρεχόμενες σε αυτούς υπηρεσίες,

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376, σ. 36).

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Νοεμβρίου 2013 η Hansa Metallwerke AG κ.λπ. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-375/10, Hansa Metallwerke AG κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-611/13 P)

(2014/C 52/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Hansa Metallwerke AG, Hansa Nederland BV, Hansa Italiana Srl, Hansa Belgium, Hansa Austria GmbH (εκπρόσωποι: H.-J. Hellmann και S. Cappellari, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των ανααιρεσιουσών

Οι ανααιρεσιουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-375/10, Hansa Metallwerke AG κ.λπ. κατά Επιτροπής και να κρίνει αποφανθεί οριστικά επί της υποθέσεως, ως εξής:

- 1) να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 23ης Ιουνίου 2010, η οποία κοινοποιήθηκε στις ανααιρεσιουσες στις 30 Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Είδη υγιεινής), ως προς τις ανααιρεσιουσες,

επικουρικώς,

να μειώσει το πρόστιμο,

- 2) να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα της δίκης.

— όλως επικουρικώς,

να αναίρει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόψη στο ΓΔ

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Καταρχάς, οι ανααιρεσιουσες προβάλλουν προσβολή θεμελιώδους δικαιώματος που κατοχυρώνεται στο δικαίο της Ένωσης, και συγκεκριμένα της αρχής της εξατομικεύσεως των ποινών και των κυρώσεων. Ειδικότερα, φρονούν ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του το γεγονός ότι, με την αναθεώρηση των κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τον υπολογισμό των προστίμων το 2006, επήλθε ριζική τροποποίηση της γενικής μεθόδου υπολογισμού, ιδίως όσον αφορά τις επιχειρήσεις με περιορισμένη γκάμα προϊόντων και υπηρεσιών. Λόγω του σφάλματος αυτού, το Γενικό Δικαστήριο δεν τήρησε την υποχρέωση ασκήσεως πλήρους δικαιοδοτικού ελέγχου όσον αφορά τον καθορισμό του προστίμου από την Επιτροπή ή άσκησε τον έλεγχο αυτό πλημμελώς.

Περαιτέρω, οι ανααιρεσιουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε επαρκώς τις κρίσεις του όσον αφορά την αρχή της εξατομικεύσεως των ποινών. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε τη σχετική απόφαση του όγδοου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-211/08 (!) ούτε την πρόδηλη μεταβολή θέσεως στην οποία πρόέβη η Επιτροπή με την απόφαση στην υπόθεση COMP/39.452, παρά το γεγονός ότι οι ανααιρεσιουσες ανέπτυξαν διεξοδικά τις απόψεις τους ως προς το ζήτημα αυτό κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

Τέλος, οι ανααιρεσιουσες προβάλλουν παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η οποία κατοχυρώνεται στο δικαίο της Ένωσης. Κατά την εξέταση του τρόπου με τον οποίο ενήργησε η Επιτροπή, η οποία, σε αντίθεση με τις διαβεβαιώσεις της κατά τη διοικητική διαδικασία, δεν πρόέβη σε μείωση του προστίμου με την επίδικη απόφασή της, το Γενικό Δικαστήριο δεν

έλαβε υπόψη του, κατά τις ανααιρεσιουσες, την ιδιαίτερη σημασία που έχει η συνεργασία με την Επιτροπή στο πλαίσιο ανακινώσεως σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων.

(¹) Απόφαση της 16ης Ιουνίου 2011, Putters International NV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Συλλογή 2011, σ. II-3729.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Νοεμβρίου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-379/10 και T-381/10, Keramag Keramische Werke AG κ.λπ., Sanitec Europe Oy κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-613/13 P)

(2014/C 52/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Keramag Keramische Werke AG κ.λπ., Sanitec Europe Oy

Αιτήματα της ανααιρεσίουσας

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναίρει το σημείο 1 του διατακτικού της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, καθόσον αυτή ακυρώνει το άρθρο 1 της προσβαλλόμενης αποφάσεως της Επιτροπής όσον αφορά τα όσα έλαβαν χώρα στη σύσκεψη της AFICS και την ευθύνη της Allia SAS, της Produits Céramique de Touraine SA και της Sanitec για αυτά,

— να αναίρει το σημείο 2 του διατακτικού της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως

— στην περίπτωση που το Δικαστήριο εκδώσει οριστική απόφαση, να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως επίσης καθόσον αφορά τα όσα έλαβαν χώρα στη σύσκεψη της AFICS και να επαναφέρει τα πρόστιμα που επεβλήθησαν στην Allia SAS, την Produits Céramique de Touraine SA και τη Sanitec, και, πάντως,

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες της πρωτοβάθμιας δίκης (και νυν αντιδίκους κατ' αναίρεση) στα έξοδα της ανααιρετικής διαδικασίας και, εφόσον το Δικαστήριο εκδώσει οριστική απόφαση επί της προσφυγής ακυρώσεως, και στα εν έξοδα της πρωτοβάθμιας διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος αναίρεσης: παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και συμμορφώσεως προς τους κανόνες της αποδείξεως, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε σειρά σχετικών αποδεικτικών στοιχείων και απαίτησε υπερβολικά υψηλό βαθμό αποδείξεως για τα αποδεικτικά στοιχεία που τελικώς εξέτασε.